

Előfizetési árak:

Égész évre - 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre - 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.

hol az előfizetések és a hirtetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Köziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Élhetetlenség.

Pécs, 1901. december 4.

Tejjel-mézzel folyó Kánaánnak nevezték mindig Magyarországot, a mely annyira bővelkedik mindenben, a mi az életet kellemessé, lakosait boldogokká és megelégedettekké teheti, hogy közmondássá lett: „Magyarországon kívül nincsen élet.”

Mindez a mai nemzedék előtt legedzserűen hangzik, mert nincsen szép hazánkban társadalmi osztály, mely sorsával meg lenne elégedve, a tönk szélére jutottunk és évről-évre tömegesen vándorol ki a lakosság oly területekről, a melyeket a statisztika már ugyis gyér népességűeknek bizonyít.

Ha ennek az okai után kutatunk, egyik legfőbb ok gyanánt előtérbe tolakodik a saját élhetetlenségünk. Az a szerencsétlen kormányzati rendszer, a mely legfőbb feladatának tekintette mindig megtartani az országot abban a szolgáló függő helyzetben, mit az Ausztriával való közösségünk megteremtett, kiölte a nemzetből nemcsak az önbizalmat, de rászoktatta az idegen mankóra való támaszkodásra s meggyökerezettette a közvéleményben azt a nézetet, hogy magunkra hagyatva, a saját lábunkon megállni képesek nem vagyunk.

Pedig, ha egy kissé világosabban látnánk, meggyőződhetnénk róla, hogy a dolog éppen megfordítva áll. Nem minket tartanak fenn azok, akiknek segítségével nélkül bekövetkező pusztulásunkat hirdetik a kormánykörök, hanem miránk van-

nak szorulva és istápolásunk ürügye alatt minket zsákmányolnak ki minden tekintetben.

Mi pedig görcsösen ragaszkodunk az idegen támogatáshoz s nem vesszük észre, hogy ránk, ami élhetetlenségünkre támaszkodnak azok, akik nélkül az összerokadás veszélyének hisszük kitéve magunkat. Avagy nem-e élhetetlenség az, hogy folyton attól remegünk, mikép nyersterményeinket nem volnánk képesek értékesíteni, ha azok piacát a közös gazdálkodás révén nem biztosítjuk, aztán drága pénzen visszavásároljuk ott elhelyezett termékeinket, mikor azokat az élelmes szövetséges már ipari cikkekkel feldolgozta.

Hogy egyebet ne említsünk, hát mi eladjuk az osztrákoknak gyapjunkat, sertéseinket, ugorkánkat, hogy aztán brünni posztó, prágai sonka, znaimi ugorka képeben tízszeres, százszoros áron visszavásároljuk. Hát nem lennénk képesek mi a mi nyersterményeinket magunk feldolgozni legalább abban az arányban, amelyben azt az iparcikkekben való saját szükségletünk megköveteli?

Mit szóljunk aztán az élhetetlenségnek ahhoz a fokához, amely nyilvánul abban, hogy nemcsak iparcikkeket, hanem még oly nyersterményeket is a külföldről szerzünk be, a milyenek idehaza is bőven és hasonló, vagy még jobb minőségben is állnak rendelkezésünkre. Csattanós bizonyítékát hozza föl ennek a „Magyar Üveg-és Agyagipar” című szaklap, mikor rámutat arra az elszomorító tényre, hogy

mennyi márványt hoznak be évente Magyarországra külföldről. A budapesti építkezéseknél tulnyomó részben isztriai és más külföldi márványt használnak s még középítkezéseknél is gyakran egyenesen előírják a külföldi márvány kötelező használatát az épített magyar állami közgek. Belgiumból meg évente legalább 150 vaggon márvány jön Budapesre s ugyanennyi a vidéki magyar városokba.

Pedig alig van ország a világon, a mely annyira bővelkedik a legkülönbözőbb, kitünőnél kitünőbb márványfajokban, mint éppen Magyarország. Nem is szólva pl. Erdély és Biharmegye csodaszép márványairól, itt nálunk Baranyamegyében is oly változatos minőségben és könnyen hozzáférhető rengeteg mennyiségben hever a legkitünőbb márvány, hogy ez egymaga képes lenne az ország egész szükségletét fedezni. S mégis senkinek sem jut eszébe ezt értékesíteni, legfőleg ha meszet égetnek belőle; az építkezésekhez és dísz tárgyakhoz pedig hozatjuk drága pénzen külföldről a semmivel sem különb márványt.

Néhány magyar márványtermelő a márványnak legalább a vámkülföldről való beözönlését megakadályozandó, lépéseket tett a kereskedelmi miniszternél, hogy a leginkább elterjedt belga márvány vámtarifája a megújítandó kereskedelmi szerződések alkalmából fölemeltessék. De alig hogy ennek híre ment, a belga márványbánya-tulajdonosok is akcióba léptek s ebben ismét a magyarok élhetetlenségére spekuláltak, még pedig nem is eredmény-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Hangok a sirból.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Irtta: Bora Margit.

Az idő az éjfélt már jóval tullepte, a külvárosban a légszeszlámpákat rég eloltották.

Barátságatlan sötétség mindenfelé. Nem csoda, hisz a kik itt laknak, nehéz munkával keresik kenyerüket mind; nekik az éjnek nem élvezet s mulatozásra adattak, hanem pihenésre, hogy új erőt merítsenek a következő nap nehéz munkájához.

Csak egyik mellék-utca bérházának egy ablakából rezeg át világosság. A sivitó szél, mintha itt fokozottabb erővel üvöltene, tán, hogy eloltsa azt a merész világosságot, mely e néma sötétséget megzavarja.

De hiába! Ama világosságnál tölő szép leány nem ügyel az orkászserű szélre, mely meg-megrázza az ablaktáblákat, nem figyel az óra ütéseire, mely már a hajnali órákat jelzi.

Mozdulatlan ül már íróasztala előtt, tágra nyílt szemekkel vagy századszor olvassa el az előtte levő, tele irt papírt.

Nem sir, nem tಂಬol, csak bámul, mintha nem tudná felfogni, mit mondanak azok a néma s mégis annyit mondó betűk.

Tegnap, a mikor kikísérte jó anyját oda, honnan még senki sem tért vissza, úgy érezte, mintha a napsugarat hantolták volna abba a sötét, keskeny sirba. — Mintha neki ezentul mindig félhomályban kellene élnie.

S mikor haza ért kis lakásukba, melynek immár ő az egyedüli lakója, mintha messze távolból a felkelő napot látta volna, mely közelebb érve, emberi alakot öltve, tárt karokkal sietett feléje s magával vitte fel, magasra ebből a homályból a szerelem édenébe, hol csak boldogság és öröm van.

Déliab! . . .

Önkénytelenül leoldotta nyakáról a se-lyemzsinórt, melyen egy kis kulcs függött, mely anyja utolsó ajándéka volt, azon meghagyással, hogy csak akkor nyissa fel vele azt a kis fali szekrényt, ha ő már el lesz temetve.

Szomorú végrendelet!

A kis fali szekrény csupán egy levelet rejtett magában e felirással: »gyermekemnek». A kíváncsiság s borzalom érzetével bontotta fel a lepecsételt borítékot

Sűrűn teleirt papír volt benn.

»Kedves Gyermekem! Mire ezen sorok a te szemeid elé kerülnek, én már nem le-

szek itt a földön; én, a te önző, kegyetlen anyád.

Bocsáss meg, hogy titkomat nem vihetem magammal síromba, de ezt az egyet nem tehetem.

Szivem, mely oly nehéz feladatot vállalt magára, e befejezés ellen fellázad, nem enged hallgatnom.

Igaza van annak, a ki azt állítja, hogy a betűk kegyetlenebbek, mint a szavak, mert, míg ezek elhangzanak, amazok megmaradnak, százszor is élénk tárva tartalmukat. Ilyenek az én betűim is, melyek jó szivednek tudom sok keserű órát szereznek.

A mire ajkaim nem voltak képesek, azt most tollamnak, kell megtenni: neked az igazat megvallani.

Életed legboldogabb idejénél kell kezdenem, a mikor Béla eljegyzett téged.

Hogy vonaglik szívem fájalmában, hogy csak egyetlen egyszer láthattalak boldognak.

Mily szép voltál hosszú, uszályos fehér ruhában, arany szőke hajadban gyémánt csillaggal, mely vőlegényed ajándéka volt.

Még most is hallani vélem Béla kérdését:

— Nemde, menyasszonyom egy hercegnőnek is beválna?

Soha se tudom e kérdés hatását elfelejteni. Mintha tört szurtak volna szívembe.

telenül. Szövetkezve a bécsi márvány-áru-gyárosokkal különböző ígéretekkel rávették a budapesti márványipar érdekelteket, hogy a kormánynál a most érvényben levő vámtételek fõntartását kérvényezzék, mert ezek felelnek meg legjobban a magyar márványipar érdekeinek.

És a magyar élehetlenségnek szomorú bizonyítéka már ott is fekszik a magyar kereskedelmi miniszteriumban a belga kiküldöttek által készen hozott kérvény alakjában, a melyen ott pompáznak a budapesti márványipar-érdekeltek aláírásai.

Tessék aztán a nemzeti termelést kifejleszteni, mikor nemcsak kereskedõink tömik tele raktáraikat külföldi iparcikkokkal, úgy, hogy a fogyasztó közönség csak bármely detektivnek is becsületére való kutatás árán juthat hazai gyártmányhoz; de még iparosaink is külföldi nyerstermények után kapkodnak s ezeket dolgozzák föl, noha idehaza is épen úgy megkaphatnák.

Hirek.

Pécs, 1901. dec. 4.

Ne kívánd a másét.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Valamikor hajdanában, még a régi jó világban, élt egy szegény ember.

Valaha jobb mód környékezte, volt háza, földje, rétje, de hogy valami átkos szomszédja egy barázdát elszántott a földjéből s õ azt pörre vitte, hát az a sok járási ur addig tárgyalta s ette a kommissziós ebédet, míg csak volt a házból, földből, rétből. Amikor aztán nem volt mi felett tárgyalni, nem volt min kommissziós ebédet enni, szakasztott úgy kerülték a szegény embert, mint a templomot.

Egész vagyonából nem maradt a szegény embernek mása, mint egy rozoga szekér, meg egy pár geribes ló. Azokkal kereste kenyerét. Fuvarozott, tököt, végrehajtót, korpát, polgármestert, meg amit csak rábíztak.

Egyik nap a városházán sütni valót vitt a polgármesternek, vele az egész tanácsnak. A

Ez a hideg büszke hang megértette az anyai szívet, hogy vagyonod s szép külsődnek köszönheted e pár boldog órát.

Szerettem volna kitaszítani körünkből s menekülni veled, hogy soha többé meg ne lásd õt.

De hisz te boldog voltál, mert szeretted õt, a mint még most is szereted s ez elhallgattatta aggódó szívemet.

Mindig gyengélkedõ atyád a reá következõ éjjel hirtelen meghalt. E váratlan csapást súlyosította azon körülmény, hogy teljesen elszegényedtünk, hogy a fényezés, melyben neveltelek, mind adósságból volt, a mit atyád eltitkolt elõttem.

Mikor az elsõ fájdalomtól kissé felocsudtunk s szinte tulszerény lakásunkba vonultunk, eljött Béla is, ki addig következetesen távol tartotta magát tőlünk.

Te nem voltál honn, s õ ezt tudva hozzám jött.

A mint haza jöttél, lehuztam ujjadról azt a ragyogó briliáns gyűrõt s azt mondtam, hogy Bélával vége mindennek.

— Anyám, ne mondd tovább — sikoltottál kétségbeesve s én megkönyörültem rajtad. Magamra vállaltam az önzés jellegét, mely, hogy mily súlyos, csak én tudom. —

sütni való csak mostanság jár a hivattal, régente nem úgy volt. Megfógták hát a szegény embert, rugtatna el a szomszéd városba s hozna egynehány mercével az oda való tanácstól, mert hogy azoknak meg annyi volt, hogy még kölcsönbe is adtak.

A szegény ember utra kelt geribes lovával. Egész nap hajtotta a szegény párakat, de még estére sem ért el a városba. Sötét éjjel tó mellett vitt el az útja, egyik kátyuból ki, a másikba be, egyszer csak feloldalra dül a rozoga szekér s a kerék locs! belecsusszant a tóba.

A szegény ember megvakarta a tarkóját, sóhajtott, majd imádságra fordította a sort, de a kereket csak nem vetette fel a víz, s hogy három kerékkel a kocsit nem igen bírja el a városháza sütni valóját, busultában beleült a kocsit saroglyába s várt, míg segítségére ér valaki.

Várt, várt, egyre várt, egyszer csak erős sustorgást hall a tó felõl. A sustorgást közelebb hallotta, a tó vize elkezdett hullámozni, majd, azon csurrom vizesen felemelkedett a habokból a tó tündére s egyenesen a szegény ember felé tartott.

— Ki vagy? — kérdezte a szegény embert.

— Igaz Péter a nevem, — felelte ez — kocsim egyik kereke beleesett a tóba, s most nem tudok tovább.

— Talán rossz ember vagy s az Isten ezzel büntetett?

— A jó Isten belát szívembe, vesémbe, tegyen érdemem szerint, de nem tettem olyat, mivel haragját magamra vontam volna, — felelte a szegény ember.

— Imádkoztál-e mielőtt utra keltél? — kérdezte tovább a tó tündére.

— Annélkül utra nem kelek, reggel az õ nevével ébredtek, este az õ nevében hajtom le fejemet.

— Igazat mondtál, — szól a tó tündére — azért kihozom a tóból a belé esett kereket.

A tó tündére a tóhoz lépett s csakhamar eltűnt a fodros hullámokban.

A szegény ember elképedve bámult utána. Nem tudta mire vélni a csodás jelenést. Már-már imára kulcsolta kezeit, hogy hálákat rebegjen Istennek a különös segélyért, a midõn a tó tündére egy arany kerékkel jelent meg elõtte.

— Ime, elveszett kereded, — szól a tündér.

A szegény ember nagyot nézett, de ugyancsak elszomorodott.

Tudtam, hogy irántami szeretetbõl le fogsz róla mondani, ezért könyörögtem, hogy ne hagyj magamra öreg napjaimra s elhallgattam, hogy Béla jellemtelen.

Ne tombolj, ne keseregi, nem érdemi meg. Ó azért volt akkor nálam, hogy szavát visszakapja, mert szegény leányt — ugymond — nem vehetek el.

Sokszor próbáltam neked megvallani a valót, de nem volt erõm lerombolni ama légvárakat, melyeket halálomra építettél.

Ne ellenkezz! Nem mondom én, hogy számítottál halálomra. Isten ments. Nem erre neveltelek, hanem szíved rejtekén akaraton kívül ott honolt a remény halvány sugara, hogyha én már nem leszek, akkor boldog leszel.

Egyedüli életcéled abban rejlett, hogy ezt elérjed. Ezért küzdöttél az élet nehézségei ellen, ezért imádkoztál nap-nap után, tudom én . . .

Az ablakon át halvány szürkület hatolt be s a leány kétségbeesetten kiáltott:

— Eddig! És ezután?!

— Ez nem az én keredem, — szól, — az enyém egyszerű fakerék volt, kopott vas-abrincscsal, míg ez aranyból van.

— Ne kérdezd, mibõl van, fogadd el, — biztatta a tündér.

— Nem fogadhatom el, — felelte a szegény ember, — a mi a másé, az nem az enyém. Azt az arany kereket bizonynyal valami gazdag ur vesztette el.

A tó tündére nem szólt semmit, hanem amint jött, eltűnt a kerékkel a tó vizében.

A szegény ember felsóhajtott:

— Oh édes Istenem, segíts, hogy vissza nyerjem elveszett keredemet.

Alig mondta ezt ki, megjelent újra a tündér egy ragyogó ezüst kerékkel.

— Ime, elveszett kereded, — szól a tó tündére.

A szegény ember megörült a keréknek, de hogy látta, miként az ezüstrõl van, igen elszomorodott.

— Ez nem az én keredem, — szól, — az enyém egyszerű fakerék, kopott vas-abrincscsal, míg ez ezüstrõl van.

— Ne kérdezd, mibõl van, csak fogadd el, — biztatta a tündér.

— Nem fogadhatom el, — szól a szegény ember kedvetlenül, — a mi a másé, az nem az enyém. Ezt az ezüst kereket bizonynyal valami gazdag ur vesztette el.

A tó tündére nem felelt semmit, hanem amint jött, eltűnt az ezüst kerékkel a tó vizében.

A szegény ember elvesztette minden reményességét. Lelkében ismét csak az Istenhez fordult segélyért, a kiben minden bizodal-mát lelte.

Alig néhány pillanatra ismét megjelent a vizbõl a tündér egy egyszerű fakerékkel.

— Ime, a kereded, — szól a tündér.

A szegény ember nem tudott hova lenni örömeiben.

— Ez az, ez az, — kiáltott fel boldogan, — ez az én keredem. Köszönöm jó tündér, áldjon meg az Isten jószívűségéért.

A tündér egész közel lépett a szegény emberhez.

— Igaz ember vagy, nem hazudtoltad meg nevedet. Nem kívántad a másét, nem vitt rá a lelked, de meg is jutalmazlak érte.

A tündér gyorsan eltűnt a tóban, majd visszahozta az arany kereket s a szegény embernek nyujtva, így szól:

— Becsülettel megállottad helyed a kísértésben, azért neked ajándékozom ezen arany kereket. Ezt nem vesztette el senki, az enyém. Tartsd meg becsületességed jutalmául.

A szegény ember nem tudott hova lenni örömeiben. A szeméi teie gyületek könnyel s akadozva mondott néhány szót, de a tündér akkor eltűnt volt a tó vizében.

Most már elkocsizott a szomszéd városba, hozott is néhány mérce sütni valót, de a hol csak megfordult, mindenki csak az arany kerekét bámulta, mert hogy olyan még a király kocsijában sincs.

Egyik nap találkozik vele Hamis Pál.

— Hol szerezted komám az arany kereket? — kérdé.

— Hát uton voltam, — felelé Igaz Péter, — aztán egyik keredem belezuhant a tóba. A mikor már minden reményem elveszett, hogy még egyszer megtaláljam, kijött a tóból egy tündér s cserébe ezt az arany kereket adta.

Több se kellett Hamis Pálnak. Hízasított, elõkészítette kocsiját s meg sem állt a tóig. Ott kiszedte a kocsit mind a négy kerekét, aztán lic locs, lic locs, behajgálta a tóba. Erre leült a kocsit mellé s várt.

Egyszerre elkezdett a tó vize hullámozni, majd azon csur-vizesen felemelkedett a habokból a tó tündére s egyenesen Hamis Pálhoz lépett.

— Ki vagy? — kérdé.

— Szegény utas vagyok, — felelte ez, — nem tudom hogyan, a kocsimnak mind a

négy kereke beleesett a tóba s most nem tudok tovább.

— Talán rossz ember vagy, s ezzel büntet Isten. — kérde a tündér.

— A föld kerekégén nincs jobb nálamnál, — hazudta Hamis Pál.

A tündér belelátott Hamis Pál szívébe.

— Nő, — szólt, — segíték a bajodon, s kihozom kerekeidet.

A tündér a tóhoz lépett, s csakhamar eltűnt a fodros hullámokban.

Hamis Pál türelmetlenül, várta az arany kerekeket.

Kevés vártatva felbukkant a tündér a négy fakerékkel.

— Ime, a négy kereked.

— Ezek nem az enyéim, — felelte Hamis Pál.

— Nem-e, — szólt a tündér, — talán mégis.

Hamis Pál eltagadta, pedig hát az övéi voltak.

A tündér eltűnt a tóban, de csakhamar négy ezüst kerékkel tért vissza.

— Ime, a négy kereked, — szólt.

— Ezek nem az enyéim, — felelte Hamis Pál, mert hogy neki arany kerékre vászott a foga.

— Nem-e, — szólt a tündér, — talán mégis.

— Nem, nem, — bizonygatta Hamis Pál.

A tündér eltűnt a tóban, de csakhamar négy arany kerékkel emelkedett ki a tó vizéből.

Hamis Pál nem tűrtözhette örömét.

— Ezek az én kerekeim, — kiáltott elragadtatva, — csakhogymegtaláltad.

— Nézd meg jól, — szólt a tündér, — ezek a tied?

— Ezek, — hazudta Hamis Pál, — csak ismerem kerekeimet.

— Hazudsz, — szólt a tündér, — neked négy fa kereked volt. kopottas vasabrinccsal. Először azokat hoztam fel a vizből s te tagadtad, hogy a tied. Jegyezd meg magadnak, hogy megveri az Isten azt, a ki a másét kívánja.

Ezzel: locs, mind a négy kereket a tóba dobta s maga is eltűnt.

Bezzeg megjárta Hamis Pál, hogy kerekei nem kerültek elő, a hátán cipelhetette haza kocsiját. Az uton meg ahány gyerkőc csak látta, mind azt kiáltotta utána:

— Bácsi, forog a kerék.

Hát iszen forgott volna, ha lett volna. A ki tovább tudja, mondja.

*

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy a jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra kis olvasóim, pá. A jó Isten maradjon velünk.

Napirend 1901. december 5-én.

Naptár: csütörtök, dec. 5. — Róm. kath.: Szabbas. — Prot.: Szabbas. — Görög-kel.: (nov 22.) Filémon. — Zsidó: Kiszlev 24. — Nap két 7 óra 17 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold két 1 óra 35 perckor éjjel; nyugszik délben 12 óra 57 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hősüllyedés, helyenkint csapadék várható.

Katonai utóállítás a Scholz sörházban d. e. 8 órakor.

Színház: Szoyer Ilonka vendégfelléptével; »New-York szépe«, operett.

— **(Borbála napja.)** Ma van Borbála napja, mely nap ünnepe Pécs-Bányatelepnek. A bányászok e napot munkaszünettel ülték meg s az idén kettős ünnep volt Borbála napja, mert az ujon épült templomot ma szentelték fel. A felszentelést *Kristóf* József plébános végezte a megyéspüspök engedélye folytán. Délben bankett volt, melyen a Duna-

gőzhajós Társaság tisztviselői és sok vendég is részt vett.

— **(Új gyógyszerár Mohácson.)**

Még élénk emlékezetben van ama vita, a melyet egy Mohácson felállítandó harmadik gyógyszerár engedélyezésének kérdése idézett elő, úgy a városi képviselőtestület, mint a megyei közigazgatási bizottság ülésein. Sok pro, de annál több kontra hangzott el, míg aztán a m. kir. belügyminiszterium úgy döntött a kérdéses ügyben, hogy tekintettel a törvényre, mely minden 6000 lélekre számít egy gyógyszerárt, Mohácson pedig van eddig közel 17.000 lélek, a harmadik gyógyszerárt engedélyezte, s annak jogát *Kocsuba* Emil székesfővárosi okl. gyógyszerészre ruházta, ki új gyógyszerárát már meg is nyitotta. A gyógyszerár a kor igényeinek nemcsak megfelelően, de mondhatni fényűzéssel, de mindamelllett az egyszerűséget nem sértő finom izléssel van berendezve. Már a bejárat és a szignatura is oly diszes, hogy magára vonja a járók-kezők, különösen a vidékiek figyelmét. A kirakatokban mohás talapzattal két szép palma ékeskedik belől pedig a pécsi Hoffmann cég által szállított s gyönyörűen faragott butorok és égetett üvegtáblák vonják magukra figyelmünket, a melyek míg egyrészt a tulajdonos tervei után készültek, addig másrészt a Hoffmann cégnek minden versenyt kiálló szakértelméről tanuskodnak. A gyógyszerár ünnepélyes megnyitása a múlt héten történt, miután Johann Béla dr. megyei főorvos, Löwy Jakab dr. járásorvos, Vida Lajos dr. községi és Rüll János dr. kórházi főorvosok kimondották, hogy a gyógyszerár a követelményeknek teljesen megfelel. Este a gyógyszerár-tulajdonosnál vacsora volt, a melyen Johann Béla dr. főorvoson kívül, ki az este 1/2 9 órakor induló vonattal már visszautazott Pécsre, még számosan vettek részt melyen igen szép tósztok hangzottak el.

— **(Az állami tanítók mozgalmá.)**

A kaposvári állami iskolai tanítók értekezletén *Vajthó* Jenő áll. isk. tanító ismertette a segesvári kartársak mozgalmát. Arról a vidékről — úgymond — amelynek véráztatott csatamezején tűnt el a lánglelkű költő a küzdelem szilaj hevében, száll felénk a költőgetű szózat. Méltatlanság az, a mi velünk történik. Évről-évre biztatnak bennünket, hogy nyomoruságos helyzetünkön segítenek, de az ígéret csak ígéret marad. Még azt sem értük el, hogy legalább a XI-ik fizetési osztályba bejuthattunk volna. Segítség helyett újabb ígéretet kaptunk, de a reményesség nem hallgattatja el az inség panaszoló szavát. Igazuk van segesvári testvéreinknek; sorakoznunk kell, hogy a jog és igazság nevében törvényes intézkedést kérjünk türethetetlen helyzetünk javítására. A testület egyhangulag elfogadta a felszólaló indítványát, mely a következő 3 pontban foglalható össze: 1. Csatlakozunk a segesvári állami tanítótestület által megindított mozgalomhoz és felszólítjuk vármegyénk és a szomszédos vármegyék állami iskolai tanítótestületét, hogy egy akarattal csatlakozzanak hozzánk. 2. Megkeressük Somogyvármegye országgyűlési képviselőit, hogy — jóindulatu pártfogásukba vegyék abbéli kérésünket, hogy már az 1902. esztendőben beosztassunk a XI. fizetési osztályba. 3. Je-

len határozatunk közzétételére és igazságos ügyünk támogatására felkérjük a fővárosi napilapok és tanügyi lapok tekintetes szerkesztőit, mint olyanokat, akiknek jóindulatától függ az ország közvéleményének megnyerése.

— **(Hivatalvizsgálat.)** Mint értesülünk, az évente ily tájban szokásos évnegyedes hivatalvizsgálatokat a járási főszolgabírák már megkezdették. *Jeszenszky* Gyula a pécsvárad járás főszolgabírája a napokban kezdette meg hivatalos körutját.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 4 én reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 1000, az ellentartóban 600 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 653 köbméternek találtatott.

— **(Szoyer Ilonka Pécssett.)** A holnapi csütörtökön kezdi meg színbázunkban vendégszereplését *Szoyer* Ilonka, a „Magyar Színház“ művésznője. Szoyer Ilonka, a ki tegnapelőtt fejezte be Debrecenben vendégszereplését, ma este a nyolcórás gyorsvonattal érkezik meg Budapestről Pécsre.

— **(Választási utóhangok.)** A honatyák lassanként belemelegszenek már az ország sorsának vezetésébe, bizonyára megbarátkoztak már a t. Ház légkörével, elfelejtve a választások izgalmait, nálunk azonban még egyre tart a vidéken a háboruszkodás a választási ellenfelek között. A napokban az egyik szomszédos községben történt, hogy két odavaló gazdálkodó, kik a választási harcban ellenfelek voltak, összekerültek a falu kocsmájában s bár a beszélgetésük békésen kezdődött, áttérődvén a magas politikára, az ellenfelek hamarosan összevesztek. A politikai véleménycserének aztán az lett a vége, hogy az egyik felkapott egy baltanyelet s addig verte politikai ellenfelét, míg annak be nem horpadt a koponyája. A „választási utóhangok“-nak a bíróság előtt lesz folytatása.

— **(Apja fia.)** *Hernádi* István a közelmúlt napokban azért került konfliktusba a csendőrséggel, mert rábizonyították, hogy néhány hónappal ezelőtt elkövette az egyik szomszédja lovát. A napokban aztán beigazolást nyervén az a tény, hogy az alma nem esik messze fájától, letartóztatták ifj. *Hernádi* Istvánt, kit a vásáron csiptek rajta, a mint, — valószínűleg az apja által elköött ló nyakára — egy új szerszámot lopott. A jeles férfiakat átadják a bíróságnak.

— **(A mester felelőssége.)** Érdekes elvi ügyben hozott ítéletet a kereskedelmi miniszter. Egy iparvállalat olyan szerződést kötött egyik tanoncának a szüleivel, hogy a szülők kötelesek gondoskodni arról, hogy a fiu rendszeren járjon iskolába. Az iparvállalat művezetője nem is törődött vele, hogy a fiu jár-e iskolába. Az ötödik kerületi elüljáróság a művezetőt ítélte el, mert a tanonc nem járt iskolába. Az elüljáró azzal okolta meg ítéletét, hogy az ipartörvény 62. szakasza szerint az iparos felelős, a mester pedig szerződésben a törvényvel ellenkező megállapodást nem köthet. Az elüljáró ítéletét a tanács és most a kereskedelmi miniszter is megerősítette. A miniszter az elüljáróság megokolását még azzal egészítette ki, hogy az iskolalátogatást ellenőrző könyvecskét is a mester kezeli, tehát csak ő gyakorolhatja a felügyeletet is.

— **(Szerelem, vagyon és etiquette.)** *Frigyes* főherceg és *Izabella* főhercegnő legidősb leányának, *Mária Krisztina* főhercegnőnek egy idő előtt már jelzett eljegyzését *Salm-Salm* Emánuel herceggel, a berlini 2. gárda ulánuszred hadnagyával, eddig hivatalosan azért nem lehetett közzétenni, mert bizonyos anyagi kérdések, melyekre nézve a vőlegény családjával tárgyalások folynak, még nincsenek megoldva. Első sorban a családnak a majorátusról Emánuel herceg javára való lemondás forog szóban, mihez a mostani majoresconak a beleegyezése kívántatik. Még etiquette-kérdések is forognak fön. Mindenekelőtt arról van szó, vajjon *Mária Krisztina* főhercegnő mint *Salm-Salm* herceg neje megtartja-e a „császári föntség” címet.

— **(Rejtélyes eset.)** Valóban rejtélyes eset foglalkoztatja mostanában az egyik szomszédos község hatóságát. A napokban arra járó emberek az országuton egy fiatal leányt találtak az árokparton fekve, összetépett ruházattal, alétlan. A leányt bevitték a községbe, hol azonban minden élesztgetési kísérlet dacára is, csak néhány óra múlva ébredt fel s csodálatosképen semmire sem emlékezett, mi ájulását megelőzőleg történt. Erős a gyanu, hogy valami aljas merényletről van szó, a melyet a leány ellen követtek el, kit minden valószínűség szerint kloroformmal tettek eszméletlenné. A rejtélyes dologban megindították a vizsgálatot.

— **(Mérgező gyümölcs.)** *Pataki* József, harsányi lakos gyermekei a napokban aszalt körtét ettek ebéd után, néhány órára azonban a két kis gyermek hirtelen rosszul lett s mérgezési tünetek között megbetegedett. A gyermekeknek azonnal tejet adtak s gyógykezelés alá vették őket, úgy, hogy sikerült életüket megmenteni. Annak kiderítése végett, hogy miként került mérgező a gyümölcshez, megindították a vizsgálatot.

— **(Magánmenvizsgálat.)** A megyei lótenyésztési bizottság szűkebb körű kiküldött bizottsága a magánvizsgálat határidejűl a mai napot tűzte ki, a mikor is azonban csak két magánméné gazda jelentkezett. Valószínű, hogy ennek folytán a bizottság új határidőt fog kitűzni a magánméné vizsgálatra.

— **(Tolvajok bánata.)** Szinte természetes dolog, hogy mikor a hatóság emberei örülnek, akkor leginkább bánkódnak a tolvajok, s ebből a bánatból kijutott a napokban két közeli községbeli legénynek, kik az országut magányát választották arra, hogy egy csomó lopott holmin osztozkodjanak. A hatóság emberei azonban rajtkapták a tolvajokat s igazolásra szólították föl őket. Ekkor sült ki, hogy a két legény személyében sikerült olyan legényeket elcsipni, kik már húzamosabb idő óta garázdálkodnak a vidéken apró lopásokkal.

— **(Meglopott gazdálkodó.)** *Hehnemann* István, árpádi lakos panaszt emelt a községi előljárásnál, hogy távolléte alatt eddig ismeretlen tettesek betörtek lakására s onnan egy bundát, harminc korona készpénzt és egy zsák lisztet emeltek el. A tolvajok ellen megindították a nyomozást.

— **(Budapest fejlődése.)** Székesfővárosunk haladása valóban rohamos, melyhez hozzájárul egyes hazafias kereskedők ál-

dozatkészsége. Láthatjuk ezt, ha betekintünk a Népszínházzal szemben levő palotába, hol a néző elé mesés látnivaló tárul. Egy áruház, a hol minden, a mi az embernek szükséges, kapható. Csodálatos ügyességgel van itt felhalmozva a modern kereskedelem és ipar majdnem összes terméke. Van itt cipő, ruha, vászon, fehérnemű, szőnyeg, divat-, diszmi, játék-árak, könyvek és más ezer, meg ezerféle tárgy, csemege, cukorkák, sőt még egy külön buffet is, a hol a vásárlók magukat fel is frissíthetik. Ajánljuk t. olvasóinknak, hogy Budapestre való utazásuk alkalmával el ne mulasszák ezen ujonnan teljesen átalakított és megnagyobbított *Párisi Nagy Áruházat* (Kerepesi ut 38) meglátogatni, a honnan meglepéssel és felejtethetetlen jó benyomással távozik minden látogató. Kívánatra képes nagy árjegyzéket mindenkinek ingyen és bérmentve küld e világhírű áruház.

— **(A színügyi nagyb'zottság)** ma délelőtt 11 órakor ülést tartott a város háza polgármesteri helyiségeiben *Majorossy* Imre polgármester elnöklete alatt. Az ülésen jelen voltak: *Krasznay* Mihály, kir. tanácsos, dr. *Mende* Lajos, kir. tanácsos, *Schneider* István, *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Lenkei* Lajos, *Fekete* Mihály, *Reeh* György, *Obrehammer* Antal, *Vasary* Gyula, *Nendtvih* Andor, *Pintér* Ferenc, *Egry* József, *Höfler* Jakab és j. *Engel* József. A nagyb'zottság foglalkozott gróf *Festetich* Andor, országos színészeti felügyelőnek a pécsi színházra vonatkozó előterjesztésével. Az előterjesztés szerint *Nagykanizsa*, *Kaposvár* városokkal, *Mohács* és *Szegvár*dal szükséges értekezletet tartani s ezekből alakulna meg a pécsi színház. Az értekezlet napjaul december huszonkettedikét tűzte ki. Ezután elfogadták a színházi vasfüggönynek hirdetésekkel való ellátására *Nagy* Sándor részvénytársaság igazgató ajánlatát, mely szerint *Nagy* Sándor három évre évi hatszáz korona bért fizet a reklám-függönyért.

— **(Kaszinó-bál.)** A pécsi Nemzeti Kaszinó a jövő farsangban február elsején rendezi a kaszinó-bált. A Nemzeti Kaszinó bálja mindenkor elsőrangú és fényes mulatása szokott lenni a farsangnak s bizonyára az lesz most is.

— **(Összeégett gyermek.)** *Schmidt* Andrásné, szőlő-utca 19. szám alatti lakosnő, ma délelőtt ebédet vitt az urának a Zsolnay-gyárba. Egyedül hagyta otthon hároméves fiát, ki a tűzhely hárszékéből kikaparta a hamut, mely tüzes volt. Ettől meggyuladt a kis gyermek ruhája s karja, lába és melle összeégett, mire segítségére siethettek. Az esetről a rendőrség jelentést tett az ügyészségnek, gondatlanság esetét látván tenniforogni. Az összeégett kis gyermek sebei súlyosak.

— **(A „pécsi és pécsvidéki tanítónők egyesülete”)** dec. 14-én délután 3 órakor (polgári leányiskola kézimunka termében I. em.) évi rendes közgyűlést tart, melynek tárgysorozata: 1. Elnöki megnyitó. 2. Évi jelentés. 3. Pénztári jelentés. 4. Évi költségvetés. 5. Könyvtári jelentés. 6. Vitakérdés (kézimunka tanítás). 7. Beszámoló a „F. I. T. H.” javára gyűjtött alapítványról. 8. Pályatételek kitűzése. 9. Indítványok. Az egyesület kéri az igen t. szülőket, valamint az egyesület és tanítás iránt érdeklődőket, hogy a közgyűlésen minél számban megjelenjenek és a kitűzött kérdések megvitatásában részt vegyenek. Az egyesület ez uton óhajtja az iskola és a szülői ház közötti kapcsolatot, mely az oktatás sikere ér-

dekében anyira kívánatos — megvalósítani és megszilárdítani.

— **(Vert ezüst disztárgyak és iparművészeti áruk)** ritka műizlésű disztárgyak és rendkívül pontosan járó bámulatos finom és praecisen járó órák láthatók *Schönwald* Imre műorás és ékszerész kirakátaban és üzletében. — Igazán el lehet ezen tárgyakra mondani, hogy az ötvös művesség remekei, úgy a mint azok Páris, London legelső ötvöseinek műterméből kikerülnek, hirdelve a modern izlést és a művészi forma tökélyét. És ezek a disztárgyak mind ezüsből és tiszta aranyból vannak, ebből a szép és hazánkban oly népszerű fémből, különösen az ezüst, melynek az utóbbi időben beállt ár hanyatlása nagyon megkönnyíti a beszerzést, gyönyörű valódi ezüst étszerkészletek, gyümölcsstartó állványok, gyertyatartók, szivarkasetták, kelyhek, kecses és nemes izlésű arany női láncok, ritka-művű zománcozott és drágakövekkel ékített női órák, szolid kivitelű, legjobbjárású uri órák, melyek a legtökéletesebb szerkezettel vannak ellátva, a legegyszerűbb és a legdrágább művészi kézi munka eredménye; van közöttük 1—2—4 ezer forintos disztárgy is, de vannak egészen olcsók is, melyek szintén kifogástalan minőségűek, mindenki látni, apróra megvizsgálni akarja e gyönyörű kiállítású tárgyakat és a ki teheti, bizony nem állhatja meg, hogy ne vegyen belőlük. — A ki tehát a szépnek barátja és az iparművészet iránt érdeklődő, az tanulmányozza e kirakatot, ilyen szép disztárgyak úgy sem voltak még eddig közszemlére és oly jutányos áruk mellett megvásárlásra kitéve.

Folyó szám 69. Idénybérlet 69. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, esütörtökön, december 5-én:

Szojer Ilonka a Magyar Színház énekművésznőjének első vendégfelléptével:

New-York szépe.

Operette.

Személyek:

Brouson Habakuk	Nádasy J.
Brouson Harry, a fia	Kozma P.
Kurt von Mordkerl, egy bolond német	Szilágyi A.
Seithina, színigazgató	Pásztor J.
Córa, leánya,	Szirmay O.
Kaett Mug	Vágó Béla
Patsi Ratatu	Fekete L.
Ratsi Ratatu, gróf	Pesti K.
Triot, francia szakács	Molnár Gy.
Fifi, a leánya	M. Kapssi J.
Tividies, hadnagy	Mezey Andor
Violet Gray káplár az üdv hadseregében	
New-York szépe.	Szojer Ilka

Pénteken, december hó 6-án:

Szojer Ilka vendégfelléptével:

Ikrek.

Művészet, irodalom

○ **Dolovai nábob leánya.** Herceg Ferenc ez érdekes színműve még mindig elég vonzerőt gyakorol a publikumra, a tegnapi előadás iránt azonban a közönség érdeklődé-

sét még fokozta lapunk munkatársának, *Horkai* Elemérnek föllépte, a kit régi vágya vonz a színpad világába. E vágyának megvalósulása felé a tegnapi kísérlet képezte az első lépést s éppen mert ilyen elhatározó fontosságot tulajdonítunk annak, emancipálnunk kell magunkat annak a viszonyoknak a feszélyező hatása alól, a mely Horkait most még lapunkhoz fűzi. Lehetetlen feladatra vállalkoznék, a ki még bevégzett színészszel szemben is egyetlen szerep eljátszásából alapos és mindenben találó ítéletet akarna mondani annak művészi képességei felől, mennyivel nehezebb ez egy kezdő első kísérletével szemben, a mikor a legnagyobb tehetség érvényesüléséhez is megkívántató gyakorlottság hiánya mellett — még a kísérlet eredményének elhatározó volta folytán természetesen jelentkező elfogultság is jelentékenyen befolyásolja az alakítást. — Azt a halvány színezést, a mely Horkai Elemér tegnapi alakításában jelentkezett, jórészt ennek az elfogultságnak a rovására írjuk, de nem csekély mértékben járult ehhez az a körülmény is, hogy Szentirmay kapitány szerepe nem is felel meg egészen Horkai temperamentumának, a ki inkább látszik hivatva lenni a szalonok parkettjén mozgó világfiak bonvivant alakjának interpretálására, mint egy zsémbes, alantasai által rettegett, szigorú katonai parancsnok személyesítésére. De ha ez utóbbi feladat Horkainak tegnap nem is sikerült kifogástalanul, már ez egy alakításából is oly értékes tulajdonságok felcsillanását láttuk, a melyek határozottan biztató reménnyel kecsegtetnek jövő fejlődését illetőleg. A tetszetős színpadi alak mellett, még a helyes hangsúlyozás, értelmes deklamáció az érzelemfestés megfelelő fokozása, minek különösen a 3-ik felvonásbeli jelenetében adott sikeres kifejezést, arra engednek következtetni, hogy Horkai nem szűkül-

kodik tehetségben, a mely további önképzés és gyakorlat segítségével nem megvetendő pozíciót biztosíthat számára a művészet csarnokában.

A darab többi szereplőiről szólva, első helyen *Thury Tarján* főhadnagyát kell dicsérlettel megemlítenünk, a mely alakítás elejétől végig igazán művészi magaslapon mozgott. Méltó partnere volt *Miklósi Ilona*, aki Jób Vilma szerepében szerencsésen egyesítette a lélekölő fájdalom s a sértettnék vélt női méltóság természetes ecsetelését. *Thury* né enni-való kapitányné volt s az összjáték hatását nagyban előmozdították *Veszpréminé*, *Vágó*, *Pesti*, *Kardos* és a többi szereplők is.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése december hó 4-én.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén *Dániel Gábor* alelnök elnökölt s folytatták az indemnitás tárgyalását.

Csávolszky Lajos a kiegyezési kérdéssel foglalkozva a kormányt Ausztriával szemben tehetetlennek mondja. A kvóta felemelése ellen érvel.

Vászonyi Vilmos vitatja, hogy nincs rendszerváltozás; mert nem intézményekben nyilvánul a rendszerváltozás, ennek legendáját a volt nemzeti párt keltette a fuzióval. Lehetetlen a változás; rendszerváltozás nincs s az osztályuralom sem változott. Nincs is tehát rendszerváltozás. Kérhözhatja a trónörökös házasságáról szóló törvényt. Verbőcy népe nem szavazta volna meg, hogy magyar nő ne lehessen a király hitvese. *Széll* alatt felekezeti gyűlölködés és reakció van. Az egyházpoliti-

kát hasztalan szólják le; ez 1867. óta a szabadelvűség egyetlen klasszikus ténye. Az új nemességet, hitbizományokat, kartelleket támadja. Magyarország kitagadott millióinak több szabadságot s érdekeik felkarolását kívánja.

Széll Kálmán miniszterelnök szerint *Vászonyi* Vilmosnak a szabadelvűség tekintetében nincs igaza. Szóló bebizonyította, hogy mindig szabadelvű volt. A felekezeti türelmetlenséget sajnálja; azt a néppárt teremtette. Osztályuralom nincs. A választások tisztaságát intézményekben biztosította. Gazdaságilag a felvirágzást óhajtja; rámutat a kormány szociális törvényeire. E téren a kormány tovább fog haladni. Az önkormányzat beszüntetését egyáltalán nem akarja. Egészségesebb vérkeringést, jobb és gyorsabb közigazgatást óhajt. Csupán a kiegyezést védi. Nem lehet tagadni az ország hatalmas fellendülését 1867. óta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Kertek és udvarok feltöltéséhez

alkalmas föld és kavics díjmentesen kapható.

Kaposvári-utca 3. szám alatt.

retzkyné. — Más dolgom van, semhogy efféle haszontalan fenyegetésre pazaroljam az időmet.

A parasztok most könyörgésre fogták a dolgot.

Csengettyű csilingelt a távolban.

— Nézd meg Jakab, ki jön? Ugy látszik, vendéget kapunk.

— A kerületi kapitány kocsija — jelentette néhány perc múlva az intéző.

A vidékbeli rendőrség feje: *Berendieff* azelőtt katonatiszt volt. Még mindig elegáns világfi, amolyan nők barátja, dacára, hogy a fiatalságát már egészen elkoptatta a sok esztendő. Félt tőle különben ur és paraszt egyformán.

Koretzkyné nem tudta egészen palástolni, hogy nem valami kellemes neki ez a látogatás.

— Hivatalos járatban van, kapitány ur? — kérdezte.

— Hova gondol! — tiltakozott élénken a feltevés ellen *Berendieff*. — Már régóta készülök arra, hogy tisztelem tehessem nagyasasszonyomnál.

— *Nádia* nincs itthon — jegyezte meg az asszony s erősen a szemébe nézett.

— Igazán sajnálom. Pedig sok érdekest hallottam róla. Azt mondják angyal, gyönyörű szép leány.

Koretzkyné hallgatott.

— Hanem tudja asszonyom, nekünk kellemetlen kötelességeink is vannak. Rabjai vagyunk a formáknak. Így például miután a főnökömnek tudomása van arról, hogy a kisasszony azelőtt olyan emberekkel is érintkezett, akik nem éppen arról híresek, hogy tulságosan békes érzelműek volnának és dicsérenék a közállapotokat.

kánus s hogy kellemetlenséget okozhat a barátainak. Azt hiszed, hogy ez megfélemlít engem?

— Tudod, hogy minden percben elfoghatják s akkor nem lesz közönyös a rendőrség előtt, hogy kinek a leveleit találják meg az iratai között!

— Szóval azt tanácsolod, hogy most, amikor veszély környékezi, tagadjam meg. És ezt *Nádia Olscheffsky* mondja, aki még rövid idővel annakelotte a hivi között volt. Hát lehetséges ez?

— Te az emlékezetembe hoztad, hogy mi voltam, mielőtt hozzátok kerültem s mi lett belőlem, amióta nálatok vagyok — felelte haragtól reszketve, a kipirull arcu *Nádia*. — Igaz mindent feláldoztam, a szívem legdrágább kincsét, hogy a ti nyárspolgarias, közönséges életnézleteiteket tiszteletben tarthassam. Bár soha se hozott volna a rossz sorsom közzétek!

Köny szökött a szemébe. Gyorsan eltávozott, erősen becsapva maga mögött az ajtót.

Vladimir ijedten nézett utána. *Koretzkyné* meg szomoruan mondta:

— Bajos, nagyon bajos az ilyen vad természetet megzabolázni. De talán mégis sikerülni fog, Isten segedelmével.

Gyorsan utána ment.

Az ó bor idő-

seknek, lábadozók *******
******* nak kész orvosság

Ajánlom kitűnő minőségű ó palack-
boraimat és pedig:

1 literes palack ó fehér-bor	32—40 kr.
1 literes palack ó siller-bor	30—34 „
1 literes palack ó Rozée finom pecsenye bor	40 „
1 literes palack ó vörös bor Bikavér, (Vérszegényeknek)	40 „

palack nélkül, 5 palacktól kezdve, házhoz
szállítva. Megrendelések a Müller-féle
dohány és szivar tőzsdében, Irgalmasok-
utca 20. sz. alatt is eszközölhetők.

Fried Mihály

palack-bor-kereskedő,
Pécs, SIKLÓSI-UTCA 18. szám.

Hordókban olcsóbban.
Ügynökök kerestetnek.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** ur, Pécs város elsőrendű bor-
termelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szeren-
csés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legké-
nyesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig
friss töltésben palackozva, kívánatra hordókban is — **hamisi-
tatlan minőségért kezeskedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a
n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1891. évbéli fehér asztali bor literje . . . 55 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,
palackja (0.7 l.) 70 kr.

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

Árak palackokkal együtt értendők. Palackok 7 kr.
értékben visszavétnének.

Kerdl Lajos,

fűszer-, bor- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőségért kezeskedik.

Zamatos asztali borok.

Kitűnő pecsenye-borok.

HARMADIK FEJEZT.

A veranda előtt csoportba verődve, falubeli parasz-
tok vártak rá.

— Miranoff — szólitotta meg Koretzkyné szigoruan
a vezetőjüket, hányszor mondtam már neked, hogy egy-
szerre csak egy emberrel akarok beszélni.

A hatalmas természetű, élestekintetű ember zavaró-
dottan motyogta:

— A falu küldöttei ezek, nagyasszony. Nélkülök
semmit sem végezhetek.

— Hol van Jakab?

Töpörödött, fekete göndörhaju ember sompolygott
most ki az embergombolyagból.

Jakab, az urasági intéző volt, nagyon hallgatag,
magába zárkózott férfiú, aki csak hébe-hóba érintkezett
a paraszttal.

— Mit akarnak ezek az emberek Jakab?

Magam sem tudom — felelte vontatott hangon. —
Éppen most akartam megkérdezni tőlük.

— Hát ki tudjon róla, ha te nem! — szólt most
közbe Miranoff édeskés hangon.

— Beszéljete már — türelmetlenkedett Koretzkyné
— hogy mi a kívánságtok?

Most egy fiatal ember vált ki a sorból. A többiek
a könyökökkel taszigálták, hogy bátorságot adjanak neki
a beszédre.

— Hát csak a járatban vonának, nagyasszony —
kezdte a mondókáját nagy nekikészülődéssel — hogy
őszii vetésre csak úgy állunk munkába, ha kiadja nekünk
az uraság a mi verejtékünkért dukál. Ugy-e testvérim,
ti is a mondó vagytok — fordult a többihez.

— Mi ez, lázadás! — kiáltott rájuk a földesasszony.

Jakab mozdulatlanul állt helyén, mintha odacölő-
pözték volna. Ugy tett, mintha az egész dolog csöppet
sem érdekelné őt.

— Hohó, nagyasszony! — folytatta a parasztvezér
— nem úgy van az! Ez a mi földünk, az apáink sze-
rezték vérrel, izzadsággal, kemény munkával.

— Miranoff, nincs ehhez szavad? — kérdezte Ko-
retzkyné.

— Mit mondjak nekik? — felelte hízegő alatto-
mossággal a megszólított, — Hiszen ők ugysem értenék,
hogy miről van szó. Meg aztán szentigaz, hogy az idén
nagyon rossz volt az aratás.

— Hazudsz! A termés kielégítő volt. Különben, ha
ti nem akartok munkába állni, itt vannak a Nikolsky
munkásai. — Ne örvendjete, nem marad mag nélkül
a föld.

Az óriási Nikolsky birtok a szomszédságban volt. A
földesur csak nemrégiben halt meg, kiskoru leányára
hagyva a nábobii örökséget.

— Most pedig takarodjatok! — rivalt rájuk Ko-

Kőműves- és ács-mesteri vizsgára

biztos sikerrel készít elő
Beck Jenő Gyula építész
BUDAPEST,
VII., Sajó-u. 2. sz. III. em. 26. ajtó.

**Karácsonyi és ujévi
alkalmi ajándékok.**

ENGESZER MIKLÓS

ékszerész és órás.

Pécsett, Király-utca 6. sz.
(Az Aranyhajó szállodával szemben.)

Ajánlja dúsan folszerelt ékszer,
óra, arany, ezüst és alpakkaezüst
raktárát.

Elvállal minden e szakmába
vágó munkát és javításokat;
tűzben és galvánaranyozást vagy
ezüstözést, u. m. kelyheket, szent-
ségtartókat stb. továbbá órajavítá-
sokat jótállás mellett.

Legmegbízhatóbb forrás.

Több pénzintézetnek becs mestere.

Az üzlet fenáll 1865 óta.

Eladási hirdetés!

A néh. dr. Pázsitzky Ede főorvos ur hagyatékához
tartozó, Pécsett a Megye-utczában 16. sz. a. fekvő

emeletes lakház

és a Nagy-Daindoli, ojtványokkal teljesen beül-
tetett elsőrendü fekvésű szőlő, gyümölcsös, és
erdővel, nyaralóval és a legkitünőbb vizű bő sziklaforrással,
valamint gazdasági épületekkel kedvező feltételek mellett
örök áron eladó.

Közelebbi felvilágosítás alulírott irodájában Ferenciek-utcája 25.
sz. a. nyerhető.

Pécs, 1901. decz. 4.

Horváth Antal
ügyvéd.

Nem préselt

borseprőt

(Geläger)

vesz minden mennyiségben a

Cognac Ipar Részvény-Társaság

ZÁGRÁBBAN.

Mintázott ajánlatok kéretnek.

!! **Éppen most jelent meg !!**

A Pécs szab. kir. város és
határában levő épületek

jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)

ára 2 korona.

Kapható lapunk kiadóhivatalában.

A Pécs-Baranyai Filler-Szövetkezet

1902. január elsején II. évtársulatát alakítja meg. Azon általános érdeklődés, mely a nagyközönség körében ezen nemes czélú és nagy előnyökkel rendelkező intézet iránt már az első évtársulatnál mutatkozott, fényes tanúságát szolgáltatják annak, hogy a

Pécs-Baranyai Filler-Szövetkezet

rég érzett szükséglet volt városunkban. Közel 10.000 üzletrészszel nyitotta meg a szövetkezet első társulatát, melyekre már körülbelül 100.000 kor. van befizetve, nagyobbrészt a kisiparosok, kiskereskedők és munkásosztály filléreiből.

A heti befizetéssel ugyanis minden szövetkezeti tag tőkét gyűjt magának és mindazok, kik csak fillérenként tudják összetakarítani jövedelmök feleslegét, ezen szövetkezetnél végre alkalmat találnak arra, hogy fillért-fillérré rakva meghatározott időn belül kis tőkére is szert tehessenek.

Az ily módon elhelyezett pénzek, dacára annak, hogy csak hetenként történik a befizetés, mégis a takarékpénztárnál fizetett kamatoknál jóval magasabb nyereségyarányt hoznak.

Azonkívül minden tagnak jogában áll az általa befizetett összeg $\frac{1}{6}$ -részét, csupán 6%-os kamatláb mellett minden előleges felmondás nélkül kölcsönkép igénybe venni.

Ezen filler-szövetkezet 1902. január 1-én nyitja meg második évtársulatát, mely 208 héten át, vagyis 4 évig tart. Mindenki tetszés szerinti számban jegyezhet üzletrészeket és minden üzletrész után hetenként 20 filler (10 kr.) fizetendő.

A négy év eltelte után az évtársulat feloszlik és mindenki megkapja a befizetett tőkét a felmerült haszonnal együtt.

A szövetkezetbe való belépés alkalmával üzletrészenként 20 filler (10 kr.) beirási díj fizetendő s egy heti részlet befizetése után már mindenki megkapja saját nevére irt könyvecskéjét.

Felkérjük tehát mindazokat, kik a második ciklusnak tagjai óhajtanak lenni, hogy a felvétel iránt az intézet helyiségében (Király-utca és Kazinczy-utca sarkán) jelentkezni sziveskedjenek.

Pécs, 1901. november havában.

A Pécs-Baranyai Filler-Szövetkezet

igazgatósága.

ELŐJEGYEZNI LEHET: itj. Rézbányay János ur üzletében, özv. Tausz Vilmosné dohánytőzsdéjében, Dollinger András ur vendéglőjében, továbbá a Pécsi Figyelő és a Pécsi Napló kiadóhivatalaiban, valamint Gebhardt István vendéglős urnál Bányatelepen.

Pécsi kölcsönös segélyező-egylet

(Pécs, Király-utca 23. sz. saját ház.)

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, miként az előjegyzések a pécsi kölcsönös segélyező-egylet XXXVII. évtársulatának törzsrészevényeire a mai nappal kezdetüket vették s e czélből az aláírási ívek az intézet helyiségében a rendes hivatalos órák alatt (vasárnapokat és ünnepnapokat kivéve) d. e. 9—12 óráig kitéve vannak.

Az ujonnan keletkező 1902. évi 37. évtársulat, épp úgy, mint a korábbi harminczhat évtársulat: **6 évre terjed** s így az egy-egy részletre megállapított **1 korona betét 6 éven át fizetendő**. A befizetések emez új évtársulatra 1902. évi január 2-án kezdődnek s a második hét végéig azaz: **1902. évi január hó 11-ig** teljesíthetők anélkül, hogy az alapszabályokban megállapított késedelmi pótlékot az egyheti mulasztásért fizetni kellene. **A törzsrészevények a 6 évi ciklusra egyszerre is befizethetők** s ez esetben egy-egy törzsrészevény után — a 6 évre megjáró 312 korona helyett **276 korona fizetendő**.

Az előjegyzés alkalmával minden egyes aláírt törzsrészevény után **2 korona beíratási díj** lesz fizetve.

Az aláírók, tekintet nélkül a jegyzett törzsrészevények számára, az intézet rendes tagjai — részevényesei lesznek s ezért köztük — hat év letelte után — a megfelelő kamat s az elért összes tiszta a nyereség, a jegyzett törzsrészevények arányában teljes mértékben jut elosztásra.

A „Pécsi kölcsönös segélyező egylet“ tagjainak további rendelkezésig magán kötlevel, váltó, kötvény, kézi és jelzalog folyószámla kölcsönöknél nemkülönbén a hatodik, vagyis utolsó évtársulat előlegkénti visszafizetésénél a rendes leszámolási időig 6%-ot számít.

Továbbá tagjainak a kölcsöntőke és kamatok könnyebb visszafizetése céljából a hitelnyújtás újabb nemét honosítja meg, ugyanis jelzalog, értékpapir biztosíték vagy kötelezvényekre kezesség mellett részletenként 360 korona előleget nyújt, oly módon, hogy e tartozás hetenkénti 1 korona tőke törlesztés és 42 filler kamat, vagyis hetenkénti 1 korona 42 fillerrel 6 év alatt visszafizettetik.

Elfogad rendes takarékbetéteket is (2 koronától bármily magas összegig)

s eme betéteket, rendes körülmények között ha kisebb összegekről szólnak, kívánatra, **felmondás nélkül**, nagyobb összegeket pedig, a lehető legrövidebb felmondási idő igénybevételével fizeti vissza

s az ily takarékbetétek után 4% kamatot fizet.

A betétek után kivett 10% tőke kamatadót a betevő megterhelése nélkül az intézet maga fedezi.

A vidéken lakó egyesületi tagok s ügyfelek által teljesítendő befizetések megkönnyítése költségmentesítése, valamint a részükre kiutaltványozandó összegeknek előnyösen való megküldése céljából a pécsi kölcsönös segélyező-egyletnek **gló számlája** van az osztrák-magyar banknál és **chek-számlája** a m. kir. posta takarékpénztárnál, mely utóbbi számlára szóló befizetési lapok egyszerű felkérésre, bárkinek is megküldve lesznek.

Mindenemű üzletközlésekre vonatkozó, vagy más egyéb felvilágosítással az intézet vezérigazgatója mindenkor legnagyobb készséggel szolgál s ugyancsak nála, illetve az intézet helyiségeiben, megszerezhetők az **egyesület alapszabályai is**, akár személyesen, akár levél útján kívántatnának.

Kelt a pécsi kölcsönös segélyező-egylet 1901. évi november 28-án tartott igazgatósági üléséből.

KINDL JÓZSEF,
vezérigazgató.